

Wojciech Brzeziński, Grażyna Iwanowska

Rostek, gm. Gołdap, woj. suwalskie.
Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 18, 142

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ROCHY, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1

Młodzieżowe Towarzystwo
Przyjaciół Nauk
w Kaliszu

Badania prowadził mgr Dionizy Kosiński. Finansował
KZA w Kaliszu. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko
wczesnośredniowieczne z fazy D.

Celem badań było lepsze rozpoznanie cmentarzyska. Odkrycie nowych grobów miało potwierdzić charakter cmentarzyska ze względu na unikatowy w tej strefie kulturowej i w tym okresie sposób grzebania zmarłych. Prowadzone zaś badania równoległe z badaniami grodziska w Piaskach miały poszerzyć wiedzę o zespołe osadniczym na który składają się również osady otwarte. Według aktualnych ustaleń gród otoczony był osadą, a poza jej skrajem, w odległości 800 m od grodu, umiejscowione było cmentarzysko.

W bieżącym sezonie kontynuowano i zakończono eksploatację wykopów: 2/5 x 2,5 m / i 3/1,5 x 2,5m/; założono trzy nowe wykopy o rozmiarach 2 x 2 m. W wykopie 2 odsłonięto fragmenty naczyń oraz kości spalone uznane jako należące do zespołu grobu 2.

W wykopie 3 odsłonięto pozostałą część jamy grobowej uchwyconej już w wykopie 1. Rysowała się ona nieco ciemniejszym zabarwieniem piasku.

W pozostałych wykopach odkryto skupiska skorup i całe naczynie interpretowane, jako trzy grochy. Pochówki wkopane były w piasek /wydma/. Uchwycenie zarysów jam grobowych utrudniały ślady po butwiejących korzeniach.

Na treść kulturową wykopów składały się również zabytki krzemienne oraz skorupy, wśród których rozpoznano neolityczne, przedłużyckie i lużyckie oraz węgielki drzewna.

W jednym z grobów znaleziono przęślik.

Naczynia wydobyte z grobów, zachowane w całości lub we fragmentach, były całkowicie obtaczane z krótką szyjką wychyloną na zewnątrz, ornamentowane w górnej części brzośca poniżej szyjki. Wśród ornamentów wyróżniono ornament dookołnej wielokrotnej linii falistej, kompozycje pionowych i poziomych wątków wielokrotnych linii oraz dookołnych płytkich rowków sięgających poniżej załomu brzośca.

W odległości kilkudziesięciu metrów od wykopów odkryto kurhany o wysokości około 1,5 m i średnicy od 5 do 10 m. W odległości około 100 m odkryto żarne nieckowate typowe dla kultury lużyckiej.

Dalsze badanie cmentarzyska będą kontynuowane przede wszystkim dla pewniejszego ustalenia obrządku pogrzebowego i rozpoznania kurhanów.

ROSTEK, gm. Gołdap
woj. suwalskie
Stanowisko 2

Państwowe Muzeum Archeologiczne
Warszawa

Badania prowadził dr Wojciech Brzeziński /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr Grażyny Iwanowskiej. Drugi sezon badań. Wczesnośredniowieczna osada otwarta, położona u stóp grodziska.

Badania stanowiły kontynuację prac prowadzonych na tym stanowisku przez IHKM PAN w roku 1974. Osada położona jest na niewielkim piaskim wzniesieniu, stanowiącym część wysokiego wzgórza morenowego /272 m n.p.m./, zwanego Górą Gołdapską. Na jego niższym wierzchołku, oddzielonym głębokim jarem od pozostałej partii wzniesienia, wznosi się grodzisko, u podnóża którego rozciąga się wspomniana osada.

Badania miały charakter sondażowy. Ich celem było uchwycenie zasięgu występowania warstwy kulturowej oraz obiektów, a poza tym dalsze ustalenia dotyczące chronologii stanowiska. W pierwszym etapie wykonano około 200 wierceń przy pomocy świrdra glebowego, wzdłuż magistrali W-S oraz 3 linii o kierunku W-E, oddalonych od siebie o 20 m. Wspomnianych odwiertów dokonywano co 2 m.

Na ślady warstwy kulturowej bądź obiektów natrafiono w 23 punktach. Znajdowały się one na głębokościach od 0,40 m do 1,0 m. Koncentrowały się one przede wszystkim w części osady sąsiadującej bezpośrednio z grodziskiem. W dwóch rejonach, w których stwierdzono szczególne natężenie występowania warstwy kulturowej, założono wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 34 m². W pierwszym z nich uchwyciono owalną jamę o wymiarach w planie 150 x 184 cm i głębokości 120 cm. Wypełnisko jej stanowiła bardzo ciemna ziemia z licznymi fragmentami ceramiki i kości oraz nożyk żelazny. Drugi wykop objął prawdopodobnie narożnik obiektu mieszkalnego z paleniskiem, mającym konstrukcją złożoną z podkowiasto ułożonych, ściśle dopasowanych gładów.

Materiał ceramiczny znaleziony w obu tych obiektach pozwala datować je wstępnie na okres od VII do X wieku.

Materiały znajdują się w PMA.

Badania będą kontynuowane.

RUIŚ, gm. Wisna
woj. łomżyńskie
Stanowisko 1 "Okop"

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Lech Kaczmarek /autor sprawozdania/ przy udziale mgr Ewy Marczak. Konsultacja prof. dr hab. Jerry Gąsowski. Badania finansował WKŻ w Łomży. Pierwszy sezon badań. Grodzisko z okresu wczesnego średniowiecza i średniowiecza. /XII-XIV w./.